

ikke var nødvendigt. Jeg beder lagt Mærke til, at det er et Tilbud, som her gjøres til den ærede Minister af denne Forsamling, der har Del i den bevilgende Myndighed, og jeg ønsker derfor at have det lagt ind i Afstemningen, at naar dette Forslag vedtages, er her Tale om Noget, som ikke vilkaarlig kan gives eller tages. Saalænge altsaa dette staar, som det kommer til at staa, hvis Forslaget vedtages, kan det efter min Opfattelse ikke vilkaarligt tages bort igjen af vedkommende Minister. Men hvis Rigsdagen i sin Tid stiller et Forslag om, at denne Sum skal forhøjes med et saadant Beløb, og siger, at dette skal betyde, at nu vil man for Fremtiden ikke modtage Theaterbilletter, ved man, hvad det skal betyde. — Medens jeg har faaet Ordet, skal jeg sige et Par Ord om det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), som allerede har faaet et Ogenavn, nemlig "den lille Lysaal". Jeg forundrer mig noget over, at den ærede Ordfører stiller sig saaledes til dette Forslag, som han gjør, thi jeg har nøie studeret den ærede Ordfører og har nøie mærket mig hans Uttringer her ved Finantslovens Behandling lige fra Oktober Maaned. Dengang udtalte han, at, efterjom Theatret havde faaet en ny Stilling, var det konsekvent, at man gif den Bet, her er foreslaaet. Da vi kom til 2den Behandling her iaar, sagde han, at han forsaavidt ikke havde Noget imod det. Han sagde, at det var ligesom fornøieligere for Theatret at betale sin Gjæld. Det var altsaa det, vi nærmest havde at rette os efter, hvad der var fornøieligt for Theatret. — Nu er der kommet et nyt Moment til, og det er, at disse Penge jo skulle bruges til at udlaanes til mindre Landeieendomsbesiddere, og jeg tror, at det har nogen Vægt. Men for mig er det mest afgjørende, hvad jeg udtalte her ved en tidligere Leilighed, at jeg tror, at Rigsdagen skal blive i det Spor, den har været i tidligere, nemlig at modsætte sig Skuffesystemet. Det er i Virkeligheden ikke Andet end et Skuffesystem, her er Tale om et System ikke alene med Skuffer, men et System, som skuffer. Jeg regner det til disse Smaaforslag, som egentlig ikke have stor Betydning; men jeg synes, at det er det rene Standpunkt ligeoverfor Valgerne at sige, at saaledes hænger det sammen, at de ikke skulle tro, at der i Virkeligheden sker nogen Forandring i Forholdet fra, som det har været hele Tiden.

Suel: Jeg skal navnlig tillade mig at udtale mig angaaende det Spørgsmaal, som ogsaa den sidste ærede Taler berørte, nemlig det, som er stillet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), om Tilbagebetaling af Theatrets saakaldte Gjæld. Naar jeg dennegang skal stemme for dette Forslag, for hvilket jeg, da det søvelaa her sidst, afholdt mig fra at stemme,

da sker det væsentligt af samme Grund, som den ærede Ordfører har anført. Skjøndt han stemmer anderledes, har han dog erkjendt, at det Standpunkt, hvorpaa det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har stillet sig, er det konsekvente, og det forholder sig ganske rigtigt. Efter min Opfattelse har Theatret aldrig faaet den Særstilling, som man tilsigtede at give det. Det var navnlig under Oberst Tschernings Auspicer, at man søgte at indføre denne Særstilling for Theatret, hvorved det kom til at staa saaledes, at det benyttede Statskassen og navnlig Sørø Akademi som Bankier. Men denne Tanke blev aldrig saaledes gennemført i Praxis, at man kan sige, at Theatret nogenfinde har dannet en selvstændig Institution. Derfor var det let at vende tilbage til den gamle Opfattelse og Anskuelse, hvorefter Theatret blev drevet af Staten saaledes, som det nu sker. Fastholder man nu dette, er det selvfølgelig, at det ikke er Theatret men Statskassen, der er Debitor til Sørø Akademi for det store Beløb af 1,200,000 Kr., som Statskassen selvfølgelig er forpligtet til at betale tilbage, da man, som den ærede sidste Taler udtrykte sig, ikke bør vende tilbage til Skuffesystemet i Statsstyrelsen. For mig staar det klart, at det er konsekvent rigtigt, at Sørø Akademi faar de Penge tilbage, som i sin Tid af Staten ere laante til Theatret, ikke af Theatret. Men dette er dog ikke min væsentligste Grund til at stemme for Forslaget; min væsentligste Grund er den, at den ærede Minister tidligere, og nu igjen idag, har lovet at anbringe de Penge, der derved kom ind i Sørø Akademi's Kasse, til Udlaan, navnlig ogsaa til mindre Landeieendomsbesiddere, Husmand og mindre Gaardmænd. Den ærede Minister bemærkede, at, ifald der nogenfinde skulde være Tale om Tilbagebetaling af Beløbet til Statskassen, maatte denne Tilbagebetaling kunne ske med Obligationer. Det kunde der jo vel i og for sig ikke være det Mindste til Hinder for. Men efter hvad jeg tidligere har udviklet, vil der aldrig kunne være Tale om en saadan Tilbagebetaling, da der ikke kan være Tale om, at Theatret nogenfinde som saadant undet de nuværende Forhold skulde kunne optræde som selvstændig Debitor for disse Penge. Altsaa, det er min nærmeste Grund til at stemme for dette Forslag, at der paa den Maade vil komme 1,200,000 Kr. ud mellem mindre Landeieendomsbesiddere. Det ser jo ikke ud til, at det Forslag, som er indbragt af det ærede Medlem for Velle Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) om Hjælp til Husmand, og de under Behandlingen af dette Forslag fremkomne Planer om Oprettelsen af en Kreditkasse for Husmand skal komme til Udførelse i alt Fald i denne Samling. Det vil altsaa være et Strid henimod den Bet, som er tilfjaget ved dette Lovforslag, naar man nu her paa Tillægsbevillingsloven kunde faae bevilget et saadant Beløb, der væsentlig vilde blive